

- 2) Mikäli kohdan 1 kysymykseen vastataan myönteisesti, voidaanko yleisten tuomioistuinten tuomarin tai ”togaton” katsoa olevan direktiivin 1999/70/EY liitteenä olevan määräaikaista työtä koskevan puitesopimuksen 4 lauseketta sovellettaessa määräaikaisena työntekijänä palvelukseen otettua rauhantuomaria vastaava vakituinen työntekijä?
- 3) Mikäli kohdan 2 kysymykseen vastataan myönteisesti, onko yleisten tuomioistuinten vakituisten tuomarien nimittämismenettelyn ja määräaikaisten rauhantuomarien valinnassa sovellettavien, laissa säädettyjen valintamenettelyiden erilaisuus sellainen direktiivin 1999/70/EY liitteenä olevan määräaikaista työtä koskevan puitesopimuksen 4 lausekkeen 1 kohdassa ja/tai 4 kohdassa tarkoitettu asiallinen syy, jolla voidaan perustella se, ettei määräaikaisessa palvelussuhteessa kantajan tavoin oleviin rauhantuomareihin sovelleta – Corte di Cassazione yhdistettyjen jaostojen kokoonpanossa antamaan tuomioon nro 13721/2017 ja Consiglio di Stato 8.4.2017 antamaan lausuntoon nro 464/2017 perustuvalla oikeuskäytännöllä luodussa voimassa olevassa oikeudessa (”diritto vivente”) – samoja työehtoja kuin vastaaviin vakituksissa palvelussuhteissa oleviin yleisten tuomioistuinten tuomareihin, ja jolla voidaan perustella se, ettei direktiivin 1999/70/EY liitteenä olevan puitesopimuksen 5 lausekkeessa ja kansallisissa täytäntöönpanolaissa tarkoitettuja määräaikaisten sopimusten väärinkäyttöä ehkäiseviä ja väärinkäytöstä sanktioivia toimenpiteitä sovelleta. On huomattava, ettei Italian oikeusjärjestyksessä – valtiosääntöoikeus mukaan lukien – ole sellaista säännöstä, jolla voitaisiin perustella niin työehtojen syrjivyyttä kuin ehdoton kieltäminen muuttaa rauhantuomarin palvelussuhdetta vakinaiseksi palvelussuhteeksi, ja huomioon on otettava myös aiempi kansallinen säädös (laki nro 217/1974), jolla on jo aiemmin säädetty magistrato onorario –tuomarien (erityisesti vice pretore onorario-tuomareiden) työehtojen yhdenvertaiseksi saattamisesta ja heidän vakinaistamisestaan?
- 4) Onko joka tapauksessa nyt esillä olevan kaltaisessa tilanteessa Euroopan unionin perusoikeuskirjan 47 artiklan 2 kohdan ja Euroopan unionin oikeuden riippumattoman ja puolueettoman tuomioistuimen käsitteen kanssa ristiriidassa se, että rauhantuomari, jolla on abstraktinen intressi siihen, että riita-asia ratkaistaan kantajan eduksi ja jonka työ koostuu yksinomaan samasta lainkäyttötehtävien suorittamisesta, voi korvata sellaisen tuomioistuimen, jolla on toimivalta ratkaista työoikeudellisia riita-asioita yleensä Italiassa tai yleisten tuomioistuinten tuomareita koskevia asioita sen vuoksi, että ylimmän oikeusasteen tuomioistuin – Corte di Cassazione (yhdistettyjen jaostojen kokoonpanossa toimien) – kieltäytyy vaadittujen ja unionin oikeudessa suojattujen oikeuksien turvaamisesta, edellyttämällä, että luonnollisesti toimivaltainen tuomioistuin (Tribunale del lavoro [työoikeudellisia asioita käsittelevä tuomioistuin] tai T. A. R. [alueellinen hallintotuomioistuin] luopuu – silloin, kun sitä on vaadittu – omasta toimivallastaan siitä huolimatta, että sama oikeus – kuten tässä asiassa vaadittu palkallinen vuosiloma – perustuu Euroopan unionin oikeuteen, joka on sitovaa oikeutta ja jolla on etusija Italian valtion oikeusjärjestykseen nähden? Mikäli unionin tuomioistuin toteaa, että Euroopan unionin perusoikeuskirjan 47 artiklaa on rikottu, sitä pyydetään lisäksi osoittamaan ne kansalliset oikeuskeinot, joilla voidaan välttää se, että unionin oikeuden primaarioikeuteen kuuluvan normin loukkaus johtaisi samalla siihen, että kansallisessa oikeusjärjestyksessä evättäisiin ehdottomasti unionin oikeudessa taattujen perusoikeuksien turvaaminen nyt esillä olevassa asiassa.

⁽¹⁾ Tietyistä työajan järjestämistä koskevista seikoista 4.11.2003 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2003/88/EY (EUVL 2003, L 299, s. 9).

⁽²⁾ Euroopan ammatillisen yhteisjärjestön (EAY), Euroopan teollisuuden ja työnantajain keskusjärjestön (UNICE) ja julkisten yritysten Euroopan keskuksen (CEEP) tekemästä määräaikaista työtä koskevasta puitesopimuksesta 28.6.1999 annettu neuvoston direktiivi 199/70/EY (EYVL 1999, L 175, s. 43).

**Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Tribunal de première instance de Liège (Belgia) on esittänyt
19.10.2017 – Benoît Sauvage ja Kristel Lejeune v. Belgian valtio**

(Asia C-602/17)

(2017/C 437/28)

Oikeudenkäyntikieli: ranska

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Tribunal de première instance de Liège

Pääasian asianosaiset

Kantajat: Benoît Sauvage ja Kristel Lejeune

Vastaaja: Belgian valtio

Ennakkoratkaisukysymys

”Rikotaanko Belgian ja Luxemburgin suurherttuakunnan välisen kaksinkertaisen verotuksen välttämiseksi 17.9.1970 tehdyn sopimuksen 15 artiklan 1 kappaleella, tulkittuna siten, että sen perustella saadaan rajoittaa lähdevaltion verotusvaltaa niin, että se voi verottaa Belgiassa asuvan ja luxemburgilaisen työnantajan palveluksessa työskentelevän työntekijän palkkaa ainoastaan siltä osin kuin ne on saatu työskentelystä Luxemburgin alueella, ja tulkittuna siten, että sillä annetaan asuinvaltiolle valta verottaa sitä palkan osaa, joka on saatu työskentelystä Luxemburgin alueen ulkopuolella, sekä tulkittuna siten, että työntekijän edellytetään olevan päivittäin pysyvästi läsnä työnantajansa toimipaikassa, vaikka on riidatonta, että objektiivisten ja todennettavissa olevien seikkojen perusteella ja joustavasti suoritettuna oikeudellisen arvioinnin perusteella on niin, että hän käy tässä toimipaikassa säännöllisesti, ja edelleen tulkittuna siten, että siinä edellytetään tuomioistuimen arvioivan, muodostuuko jokin osuus työvuoden 220 työpäivästä tällaisesta eri paikoissa tehdystä päivittäisestä työstä ja mikä tämä osuus on, SEUT 45 artiklaa, koska se muodostaa verotuksellisen esteen, joka saattaa saada verovelvolliset luopumaan rajatylittävistä tehtävistä, ja loukataanko sillä yleistä oikeusvarmuuden periaatetta siitä syystä, ettei sillä varmisteta vakaata ja turvattua verojärjestelmää, jossa sellaisen Belgiassa asuvan työntekijän kaikki ansiotulot, jonka työnantajan tosiasiallinen johto sijaitsee Luxemburgin suurherttuakunnassa, vapautettaisiin kokonaisuudessaan verosta, ja siitä syystä, että verovelvollisen tulot voivat joutua kokonaan tai osittain kaksinkertaisen verotuksen kohteeksi ja ettei tällainen ennakoimaton järjestelmä tarjoa verovelvolliselle mitään oikeusvarmuutta?”

**Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Supreme Court of the United Kingdom (Yhdistynyt kuningaskunta)
on esittänyt 20.10.2017 – Peter Bosworth ja Colin Hurley v. Arcadia Petroleum Limited ym.**

(Asia C-603/17)

(2017/C 437/29)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Supreme Court of the United Kingdom

Pääasian asianosaiset

Valittajat: Peter Bosworth ja Colin Hurley

Vastapuolet: Arcadia Petroleum Limited ym.

Ennakkoratkaisukysymykset

1. Mikä on oikea arviointiperuste sen määrittämiseksi, onko työnantajan työntekijää tai entistä työntekijää (jäljempänä työntekijä) vastaan nostamassa kanteessa kyse Luganon yleissopimuksen II osaston 5 jaksossa (18–21 artiklassa) tarkoitettua työsopimusta koskevasta asiasta?

- 1) Kuuluuko työnantajan työntekijää vastaan nostama kanne 18–21 artiklan soveltamisalaan jo sen perusteella, että työnantaja olisi voinut vedota moitittuun menettelyyn myös työntekijän työsopimuksen rikkomisena – vaikka työnantajan tosiasiallisesti nostama kanne ei perustu eikä siinä vedota kyseisen sopimuksen rikkomiseen, vaan siinä esitetään (esimerkiksi) yksi tai useampia erilaisia kanneperusteita, jotka esitetään tosiseikkoja ja riidan kohdetta kuvaavissa 26 ja 27 kohdassa?
- 2) Vaihtoehtoisesti: onko oikea arviointiperuste se, että työnantajan työntekijää vastaan nostama kanne kuuluu 18–21 artiklan soveltamisalaan vain, jos velvoite, johon kanne tosiasiallisesti perustuu, on työsopimukseen sisältyvä velvoite? Jos tämä on oikea arviointiperuste, seuraako tästä, että kanne, joka perustuu ainoastaan sellaisen velvoitteen rikkomiseen, joka syntyy työsopimuksesta irrallaan (ja joka ei ole, jos se on merkityksellistä, velvoite, johon työntekijä on ”antanut vapaaehtoisesti suostumuksensa”), ei kuulu 5 jakson soveltamisalaan?
- 3) Jos kumpikaan edellä kuvatuista ei ole oikea arviointiperuste, mikä siinä tapauksessa on oikea arviointiperuste?